

Nr 1564

Av herr **Hansson i Skegrie m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 165, angående utgifter på tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1970/71.

(Lika lydande med motion nr 1347 i Första kammaren)

I samband med hemställan om anslag på tilläggsstat I för budgetåret 1970/71 framläggs i proposition 1970: 165, punkt I 12, förslag till vissa åtgärder för att möjliggöra en fortsatt förekomst av kronhjort i Skåne.

Enligt förslaget skall ett s. k. frireservat inrättas på försök. Inom reservatet, som avses komma att omfatta det östra av de bägge områdena i Skåne där kronhjort är förhållandevis talrik, skall avskjutningen vara reglerad. Markägare inom detta område, som drabbas av kronhjortarnas skadegörelse i mera betydande omfattning, föreslås kunna få viss ersättning. Utanför reservatet förutsätts avskjutningen bli så stor att mera omfattande skadegörelse kan förhindras.

Förslaget i propositionen bygger på en utredning som gjorts av naturvårdsverket och domänverket, och ersättningsreglerna har i stor utsträckning utformats efter mönster av älgskadestämmelserna. I förhållande till de båda ämbetsverkens förslag förordar dock departementschefen vissa inskränkningar i ersättningsrätten. Sålunda föreslås i propositionen att ersättning bara skall kunna utgå i speciella fall för skador som uppkommit på större brukningsenheter. Vidare föreslås självrisken bli 300 kronor i stället för 200 kronor, som de båda verken föreslagit.

Det föreligger enligt vår uppfattning inga bärande skäl för att begränsa ersättningsrätten till brukare av mindre fastigheter. Reservatet väntas komma att omfatta ett område inom vilket det finns ca 800 gårdar med en medelareal av omkring 44 ha. Uppenbarligen skulle en arealgräns av det slag som departementschefen föreslår medföra stora orättvisor mellan olika markägare inom detta område. Detta beror bl. a. på de risker för upprepad skada som föreligger i detta fall. Ersättningsreglerna bör därför på denna punkt utformas i enlighet med naturvårdsverkets och domänstyrelsens förslag, dvs. utan särskild arealgräns då det gäller rätten till ersättning.

Det finns enligt vår mening heller ingen anledning att frångå det självriskbelopp — 200 kronor — som föreslagits av de båda ämbetsverken. Detta är samma belopp som f. n. tillämpas då det gäller älgskada.

I propositionen föreslås att Kungl. Maj:t skall bestämma storleken på de avgifter som skall tas ut för nedlagda kronhjortar såsom bidrag till kostnaderna för kronhjortsskyddet. Bl. a. med hänsyn till den betydelse som dessa avgifter sannolikt

kommer att få för avskjutningen utanför reservatet bör avgifterna fastställas av riksdagen. Avgiften bör, som naturvårdsverket och domänenverket föreslagit, vara 100 kronor för vuxet djur och 40 kronor för årskalv.

Med hänvisning till vad anförts hemställer vi,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition 1970: 165, punkt I 12, beslutar

1. att ersättning för kronhjortsskada skall utgå oberoende av storleken på den brukningsenhet där skadan ägt rum;
2. att självriskan vid kronhjortsskada skall vara 200 kronor; samt
3. att fällavgiften för kronhjort skall vara 100 kronor för vuxet djur och 40 kronor för årskalv.

Stockholm den 24 november 1970

Stig Josefson (cp)
i Arrie

Arne Persson (cp)
i Heden

Nils G. Hansson (cp)
i Skegrie

Fritz Börjesson (cp)
i Glömminge

Nr 1565

Av herr **Berndtsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 168,
med förslag till lag om förvaltning av kyrklig jord, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1349 i Första kammaren)

Stockholm den 24 november 1970

Henry Berndtsson (fp)
